

[Martin Sørensen (Peterslund).]

Ved en tidligere Behandling af Forslaget om Merindkomstskat og Tillægsskat her i Tinget har jeg tilladt mig at anføre som min Opfattelse, at denne Skat ikke i nævneværdig Grad vilde berøre Landmændene. Der var udtalt Frygt for, at Landmændene, som havde haft en lang Række daarlige Aar, naar de fik gode Aar, i særlig Grad vilde blive ramt. Men — desværre, kan jeg sige — har mine Erfaringer som Formand for et Skatteraad ude i Landet vist, at min Mening har holdt Stik. Det havde jo været rart, om ogsaa Landmændene var kommet til at betale Merindkomstskat, for det vilde have været Udtryk for, at de havde haft en god Indtjeningsøve. Nej, Provenuet af Merindkomstskatten og Tillægsskatten kommer fra andre Kredse af Befolkningen end Landbrugerne. Saaledes som Forholdet nu engang ligger, ser jeg med Tilfredshed paa — ja, man ser jo aldrig med Tilfredshed paa, at det er nødvendigt at udskrive en Skat, ligegyldigt hvordan den saa ser ud, men jeg vil udtale min Tilfredshed med Maaden, hvorpaa Udskrivningen sker. Jeg skal, som nævnt, paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget vedtages.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og for Det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Den ærede Ordfører for Venstre (Jensen-Stevens) sagde, at Merindkomstskatten er lidet tiltalende for hans Parti. Det ligger dog ikke anderledes, end at det ærede Medlems Partifæller i det andet høje Ting har været villige til at stemme for Merindkomstskatten, for saa vidt de derigenem kunde opnaa, at den saakaldte Benzinfemøre, som jo gaar i Statskassen, blev overført til Kommunerne, saa nogen synderlig Bekymring med Hensyn til Merindkomstskatten som saadan maa jeg gaa ud fra, at der ikke er til Stede inden for det ærede Medlems Parti. Naar en saadan Overførsel ikke kunde finde Sted, skyldes det allerede det, at der ingen finansiel Mulighed foreligger derfor.

Som det ærede Medlem understregede, regner jeg med, at der ikke vil fremkomme yderligere Forslag om Forlængelse af Merindkomstbeskatningen, idet jeg gaar ud fra, at den kommende Tid vil vise saadanne nogenlunde normale Forhold som dem, vi nu har, og hvis det bliver Tilfældet, vil der, som sagt, ikke blive Tale om yderligere Forlængelse af Merindkomstskatten.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) sagde, at Skattekommissionen for Regeringen er et Paaskud til Forlængelse af denne Skat. Nej, det er den ikke. Begrundelsen ligger ganske simpelt deri, at det er nødvendigt at tilvejebringe det Beløb, der er Tale om, for at skaffe Dækning, nødvendig Dækning, for Statens Udgifter og sikre en forsvarlig Økonomi.

Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at de Formaal, hvortil Skatten i 1937—38 blev udskrevet, er passé. Jeg vil dog deroverfor gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem sammenligner Finansloven og det nu forelagte Tillægsbevillingslovsforslag for indeværende Aar, vil han finde ekstraordinære Udgifter deri til et Beløb af 64 Mill. Kr., hvoraf der ganske vist er Dækning for en vis Del gennem den almindelige 15 pCts Forhøjelse af den ordinære Indkomstskat, men Resten maa dækkes — og kan ikke engang fuldt ud dækkes — gennem Provenuet af Merindkomstskatten. Det er Formaal, der i det hele ikke adskiller sig fra de ekstraordinære Formaal, der forelaa i 1937—38. Det er fremdeles i det hele de økonomiske Forhold, der nu gør sig gældende, som danner Baggrunden for denne Skatteudskrivning.

Det lakker mod Enden, saa der er ikke Anledning til en lang Diskussion, men jeg kan ikke erkende, at Merindkomstskatten savner et rimeligt Grundlag. Dens Begrundelse er dog den Mulighed for store Konjunkturindtægter, der faktisk har været til Stede i tidligere Aar, og det fremgaar klart af Lovens Formulering, at det er dem, man tager Sigte paa. Forholdet er, at Aktieselskaber først kommer til at svare Merindkomstskat, naar deres Udbytte overstiger 15 pCt. af Aktiekapitalen, og vi har paa den anden Side for at forebygge Urimeligheder med Hensyn til Sammenligningsgrundlaget indført den Bestemmelse, at for saa vidt Udbyttet ikke har været 5 pCt., løftes Sammenligningstallet op til denne Procentsats. Det er jo ikke Personer, der betaler Merindkomstskatten — det er kun et ganske ringe Beløb, der betales i Merindkomstskat af Personer; det er først og fremmest de store Aktieselskaber, Rederierne, som her har deres store Betydning. Det er de store Aktieselskaber, og det ærede Medlem, som er overordentlig fortrolig med Aktieselskabsregnskaber, vil, hvis han gaar dem nøjere igennem, se, at det mange Steder er meget betydelige Indtægter, der er indtjent i Forhold til Aktiekapitalen, og der er efter min Mening ingen Uri-